

Palm Invest

DION BARTELS

in samenwerking met Philip Dröge

Palm Invest

Uitgeverij Carrera, Amsterdam 2010

© 2010 Dion Bartels

© 2010 Uitgeverij Carrera, Amsterdam

Omslagontwerp Riesenkind Ontwerpers

Typografie Michiel Niesen ZetProducties

ISBN 978 90 488 0492 4

NUR 320

www.uitgeverijcarrera.nl

www.palm-invest.nl

Carrera is een imprint van Dutch Media Uitgevers bv

**Produktgroep uit goed beheerde
bossen, gecontroleerde bronnen
en gerecycled materiaal.**

Cert no. SG5-COC-003091
www.fsc.org
© 1996 Forest Stewardship Council

INHOUD

Proloog: 'Zoiets gebeurt in het echt niet' 7

I De aanloop 13

II IJskasten verkopen aan eskimo's 33

III *Shop till you drop* 55

IV De lange arm der wet 75

V Pompen of verzuipen 99

VI Slot & grendel 127

VII Rechters, rovers en berusting 153

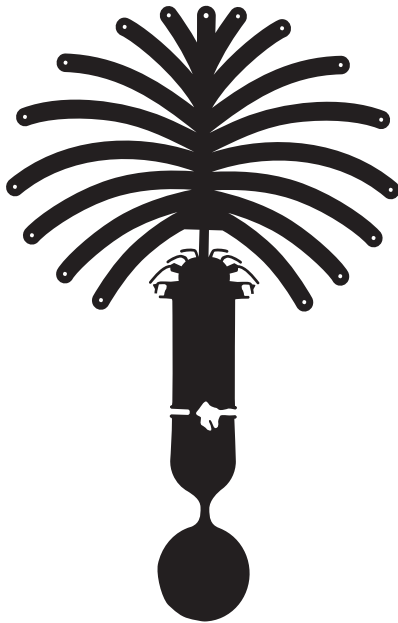
Epiloog: Droomkastelen op drijfzand 171

Palm Invest: wie is wie 185

Palm Invest: wat is wat 189

PROLOOG

'Zoiets gebeurt in het echt niet'

22 april 2007, restaurant Fitou in Loosdrecht

Het chique restaurant aan de Loosdrechtse Plassen is die dag afgehuurd voor een besloten feest. Wie zonder uitnodiging langskomt, kan bij de ingang misschien nog net een glimp opvangen van de uitgelaten gasten die zich aan de waterkant prima vermaken. De festiviteiten hebben een bijna on-Nederlandse allure. De mannen tooien zich met grote zonnebrillen, de vrouwen zijn prachtig gekleed in *couture* die in Milaan en Parijs niet zou misstaan. Het is Gucci en Cartier zo ver het oog reikt. Een professionele cameraman loopt druk heen en weer om de festiviteiten voor het nageslacht vast te leggen. Hoogtepunt van de middag is een optreden van niemand minder dan *Topper* Gerard Joling. Geer brengt sfeer, zoals gebruikelijk. Zelfs het weer helpt mee, deze dag. Het is zo zwoel, het zou zomer kunnen zijn.

De gastheer (en degene die de rekening voor de festiviteiten ontvangt) is Remco Voortman. De volgende dag wordt hij 38. Samen met zijn zakenpartner Danny Klomp belegt Voortman sinds een halfjaar zeer succesvol in het Arabische staatje Dubai. Het is vooral een feestje om te vieren dat ze eindelijk zakelijk succes hebben. Op het parkeerterrein staat voor een miljoen aan bolides, als vleesgeworden bewijs van hun zakelijke instincten. De Bentleys staan zelfs dubbel geparkeerd, alsof de rijkdom

bijna nonchalant wordt geconsumeerd door de genodigden. De champagne vloeit, en Gerard Joling roept dat hij ‘zo’n leuk feestje al tijden niet meer heeft meegemaakt’.

Voortman en Klomp bewijzen dat er ondanks calvinisme, nivellering en blauwe enveloppen zoiets bestaat als een Hollandse droom. Ook in de polder kun je binnen korte tijd erg rijk worden. Twaalf maanden geleden waren het nog heel gewone jongens, die alleen maar van de rijkdom van vandaag konden dromen. Voortman was failliet en dreigde in een lang juridisch gevecht terecht te komen met een grote bank. Klomp was verkoper van twijfelachtige beleggingen in Turks vastgoed die zijn commissie bij elkaar moest schmieren.

Maar in de tuin van Fitou lachen ze iedereen keihard uit.

*19 juli 2009, een appartement
in de haven van Antwerpen*

Het is opnieuw een prachtige warme dag. Maar er is geen champagne, en de duur geklede vrouwen zijn met de noorderzon vertrokken.

Danny Klomp heeft al klappen gehad, maar nu escaleert het geweld. Hij krijgt een vuurwapen tegen zijn hoofd. Om hem heen staan zes gemaskerde mannen die maar één ding willen: geld, veel geld. Klomp kan maar beter vertellen waar ze dat kunnen vinden, anders loopt het vandaag slecht met hem af. De man met het wapen in de hand drukt af, maar in plaats van een knal volgt een droge klik. Klomp wordt duidelijk gemaakt dat de volgende keer wel een kogel in zijn brein zal zitten. Tenzij hij vertelt waar de miljoenen gebleven zijn. Ze hadden toch

meerdere Bentleys? Waar is al dat geld gebleven? Ze geloven niet dat alles op is.

Als Klomp opnieuw zegt dat er echt geen geld meer is, zet één van de ontvoerders een betonschaar op de kleine teen van zijn linkervoet. Laatste kans: nu moet hij vertellen waar de miljoenen zijn, of ze amputeren een teen zonder verdoving. Na een paar seconden kan het teenbotje de druk niet meer aan. Het mes scheidt met een eenvoudige neerwaartse beweging wreef van teen. Danny Klomp moet verder leven met een verminkte voet. Een andere ontvoerder schroeit de wond dicht met een strijkijzer. Pas als Klomp eindelijk toegeeft dat hij een paar ton zal betalen, mag hij hevig bloedend vertrekken. Er is echt geen geld meer, dus hij heeft geen andere keuze dan de mannen aan te geven. Hij gaat rechtstreeks naar de politie. Betalen kan hij hen in ieder geval niet.

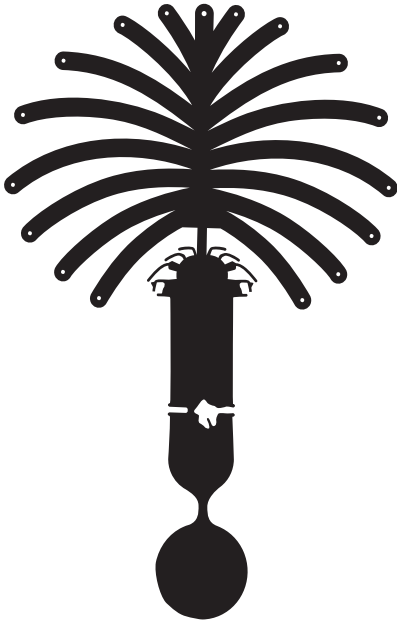
Dom Perignon en doodsb bedreigingen, Bentleys en boeven die tenen afknippen, het verhaal van Palm Invest is een opeenvolging van extremen. Het speelt zich letterlijk af tussen Almere en Monaco, met een uitstapje naar de hete woestijn van het Midden-Oosten. En dat allemaal in krap drie jaar van opkomst tot spectaculaire ondergang. Het lijkt op een script van een groots opgezette *blockbuster*-film uit Hollywood. Je kunt de kritiek op een dergelijke film al dromen: grappig, maar in het echt zou zo iets natuurlijk nooit gebeuren.

Palm Invest gebeurde echter wel – op een zeer modaal bedrijventerrein, midden in het keurige Gooi, zichtbaar voor iedereen die de moeite nam om even te kijken. In dat kantoor leidde een klein groepje mannen een van de grootste beleggingsfraudes in de Nederlandse geschiedenis. Zelden haalden

zakenmensen binnen korte tijd zoveel geld op bij investeerders, zelden verbrasten stervelingen binnen korte tijd zo'n enorm kapitaal. Dit is het verhaal dat met beter toezicht op de financiële sector nooit zou zijn gebeurd. En van het recht dat uiteindelijk toch zijn loop krijgt.

I

De aanloop

De geschiedenis van Palm Invest begint heel onschuldig, op een stormachtige ochtend in 1987.

Op 9 oktober van dat jaar zet film- en televisiemaker Ruud van Hemert zijn handtekening onder de oprichtingsakte van een besloten vennootschap waarvan hij de enige aandeelhouder wordt. De kersverse bv gaat Pretty Pictures heten en zal dienen als filmproductiemaatschappij. Onder de paraplu van Pretty Pictures worden in de jaren daarop cinematografische hoogstandjes gemaakt, waaronder *Honneponnetje* (door sommige critici betiteld als de slechtste Nederlandse film ooit) en de korte jeugdfilm *Bobby*.

Halverwege de jaren negentig gaat Van Hemert het wat rustiger aan doen. Hij heeft Pretty Pictures dus niet meer nodig en ontdoet de vennootschap van alle activa. De lege bv gaat in de verkoop en wordt overgenomen door een groothandel in elektronica. Dit bedrijf geeft de vennootschap een nieuwe naam en is de eigenaar tot 2003. Dan gaat de bv opnieuw over op een andere eigenaar. De voormalige productiemaatschappij dient enkele jaren als pensioen-bv voor een meneer uit het Utrechtse dorpje Huis ter Heide.

Een dergelijk zwervend bestaan langs meerdere eigenaren is niet ongebruikelijk voor een vennootschap. Er bestaat in Ne-

derland een bloeiende handel in lege bv's, meestal via kleine advertenties in dagbladen. Met zeer goede reden. Een bestaande bv kopen is soms goedkoper en in ieder geval makkelijker dan zelf naar de notaris gaan om een bedrijf op te richten. Je geeft bij de Kamer van Koophandel een naamswijziging op voor je aankoop, koppelt een bankrekening aan de bv en voilà: je bent in zaken. Als je een bestaande bv koopt, lijkt het volgens het handelsregister bovendien alsof je al jaren aan de weg timmert. Een uittreksel van de Kamer van Koophandel vermeldt namelijk altijd de oorspronkelijke oprichtingsdatum. Handig, als je een solide zakelijk verleden veinst.

Maar er zit ook een duistere kant aan de handel in lege vennootschappen. De belangrijkste reden daarvoor is dat er bij verkoop geen uitgebreid antecedentenonderzoek door het ministerie van Justitie plaatsvindt. Mensen die eerder failliet zijn gegaan of die een recent strafblad hebben, mogen in veel gevallen geen bedrijf oprichten. Zo'n controle, die moet voorkomen dat crimineel geld in het reguliere bedrijfsleven terechtkomt, is wél verplicht bij het oprichten een nieuwe vennootschap. Door een lege bv te kopen, kunnen mensen die iets op hun kerfstok hebben dus toch actief worden in het bedrijfsleven.

En precies dat gebeurt als de bv die eerder *Honneponnetje* mogelijk maakte ('Nederland heeft een nieuw schatje') in het najaar van 2006 voor de laatste keer in de verkoop gaat en dit verhaal écht begint. Op 17 november van dat jaar wisselt het voormalige Pretty Pictures andermaal van eigenaar. De eigenaar uit Huis ter Heide verkoopt zijn pensioen-bv, die even daarna reïncarneert als een investeringsmaatschappij die aan de wieg zal staan van een van de grootste fraudezaken die Nederland ooit heeft gekend.

De nieuwe naam van de besloten vennootschap is Palm Invest.

Palm Invest gaat zich bezighouden met investeringen in buitenlands vastgoed. Althans, dat staat op de officiële papieren die de nieuwe eigenaren indienen bij de Kamer van Koophandel. De vennootschap verhuist op papier van de vorige eigenaar in Huis ter Heide naar een onopvallend kantoorpand in Hilversum, op het keurige bedrijventerrein Olympia aan de rand van de stad. Het is een kantoor zoals er duizenden zijn in Nederland. Systeemplafondje, extra stevig tapijt op de vloer, en in de hal planten die weinig verzorging nodig hebben. Niets doet vermoeden dat op deze bescheiden locatie een omvangrijke zwendel wordt voorbereid.

Palm Invest is het initiatief van twee geboren verkopers: Remco Voortman en Danny Klomp. Het zijn op dat moment dertigers die al enkele jaren in en om het Gooi actief zijn. Qua achtergrond ontlopen ze elkaar niet veel. Beiden komen uit een gerespecteerde zakenfamilie. De familie Voortman drijft een restaurant; de vader van Klomp is directeur en eigenaar van een artiestenbureau, waar onder anderen Tatjana Simić onder contract staat. Ondernemerschap en je eigen broek ophouden: beide mannen hebben het met de papepel ingegoten gekregen.

Voortman en Klomp houden ook allebei van het rijke leven op de Gooise matras. De twee mannen, die elkaar via gemeenschappelijke vrienden aan het begin van het millennium hebben leren kennen, delen een voorliefde voor mooie vrouwen en snelle auto's. Voor zo'n snelle levensstijl is natuurlijk behoorlijk wat keiharde *cash* nodig. En daar zit een probleem, want voor al Voortman zit geregeld financieel aan de grond. Om in korte

tijd veel geld te verdienen, zoeken ze daarom steeds vaker de grenzen van het juridisch toelaatbare op. Ondanks hun jeugdige leeftijd hebben ze dan ook al een paar economische delicten op hun kerfstok.

Déficom

Ieder succesvol duo heeft een denker en een doener. Binnen het koppel van Palm Invest is de gezette Remco Voortman het brein. Het zoeken naar zakelijke buitenkansjes zit hem in het bloed. Na een baan als verkoper van Apple computers runt Voortman vier jaar lang een eigen automatiseringsbedrijf: Déficom. Aanvankelijk met behoorlijk succes; er werken op het hoogtepunt zes mensen bij de IT-onderneming. Maar het van de grond opbouwen van een eerlijk bedrijf gaat de op geld beluste Voortman niet snel genoeg. Hij bedenkt daar iets op. Hij factureert zijn klanten simpelweg twee keer: één rekening gaat via factureringsmaatschappij De Lage Landen van de Rabobank naar de klant, en één factuur voor hetzelfde werk stuurt hij rechtstreeks. Het geld stroomt binnen.

Het is natuurlijk niet de slimste manier van frauderen. Wakere klanten die twee rekeningen krijgen, klimmen in de telefoon en beginnen te klagen. Ook de factureringsmaatschappij merkt het bedrog op en trekt aan de noodrem. Ze hebben meer dan een miljoen euro naar Déficom overgemaakt terwijl klanten voor datzelfde bedrag nóg een factuur hebben gehad. De Rabo-dochter doet bij Justitie aangifte van valsheid in geschrifte en oplichting door Voortman. Ook doet de bank over Voortman en zijn bedrijf een ‘melding ongebruikelijke transacties’

een kennisgeving aan Justitie over het vermoeden dat er via het bancaire systeem crimineel geld wordt overgemaakt.

Het spel is uit: in 2005 gaat Déficom door de zwendel failliet. Voor schuldeisers is er weinig meer te halen. Van het ooit bloeiende bedrijf rest weinig meer dan een torenhoge schuld en een in alle haast leeggeruimd kantoorpand. Om de zaak nog erger te maken, krijgt de arrogante Voortman al snel ruzie met de curator. Een deugdelijke administratie heeft zijn automatiseringsbedrijfje niet – althans, de curator kan niets vinden – en er blijkt behoorlijk wat geld van de zakelijke rekening te zijn verdwenen. Het miljoen van De Lage Landen is weg. De curator doet daarom aangifte tegen Voortman wegens ‘paulianeus handelen’, een mooie juridische term die betekent dat een failliete ondernemer zijn schuldeisers op onwettige wijze benadeelt.

Behalve een juridisch dossier heeft Voortman nu een schuld van één miljoen euro bij de Rabobank, de eigenaar van de factureringsmaatschappij. Ook staat hij voor vijf ton in het krijt bij de curator, die namens enkele kleinere schuldeisers optreedt. De ondernemer zit diep in de nesten en kan geen kant op, zo lijkt het. Toch weet Voortman zich handig uit deze benarde positie te worstelen: hij kiest voor de vlucht naar voren. Ineens verhuist hij naar het miljonairsparadijs Monaco, hoewel hij ook een huis aanhoudt in Almere. Van welk geld doet hij dit allemaal? Niemand die het weet, maar blijkbaar heeft het geschuif met kapitaal van Déficom hem genoeg opgeleverd om een appartementje te kopen aan de Middellandse Zee en ook een pied-à-terre aan te houden in de polder.

De Rabobank zou natuurlijk de politie op Voortman af moeten sturen. De bank, die zich laat voorstaan op verantwoord ondernemerschap, had daarmee veel mensen een hoop ellen-

de bespaard. Maar de bankiers van Rabo zijn coulant, ze bieden aan dat Voortman een rechtszaak kan voorkomen als hij op korte termijn het miljoen terugbetaalt. De fraudeur kiest eieren voor zijn geld. Hij belooft de bank en de curator om de schuld binnen een paar jaar af te lossen.

Daartoe moet hij natuurlijk nog wel even een nieuwe geldstroom aanboren. Maar hoe?

Zijn vriendje Danny Klomp heeft wel een idee. Klomp is misschien niet de slimste, maar wel de handigste van de twee. Hij verkoopt in deze tijd namens het Turkse beleggingsfonds TRE Investments uiterst risicovolle obligaties in Turks vastgoed aan particuliere beleggers. Het gaat om leningen die worden gebruikt om in hoog tempo huizen en kantoren aan de Turkse Rivière uit de grond te stampen. Over het geleende geld krijgt de belegger een flinke rente. Als het vastgoed wordt verkocht, krijgt de obligatiehouder de hoofdsom terug.

De goed gesoigneerde jongeman uit Enschede heeft gemerkt hoe gemakkelijk hij mensen geld uit de zak kan praten. Hij is een geboren verkoper, die met verhalen over de fantastische rendementen op exotisch vastgoed de euro's bij TRE laat binnenstromen. De markt voor beleggen in onroerend goed is op dat moment *booming*. Klomp heeft ondanks – of misschien wel dankzij – zijn lichte Twentse tongval een uitstraling waar veel mensen in westelijk Nederland als een blok voor vallen. Klomp stelt zichzelf dan ook de vraag die iedere getalenteerde werknemer uiteindelijk door het hoofd gaat spoken: moet ik niet voor mezelf beginnen?